

FRI SOM HELVEDE

Med kujons mod går jeg gennem dagen
den taktfaste sang omslutter alt
mild og blød, men nøgen!
Skarp som knivens æg

Gennemblødt, omsidder latterlarm
et skrig af smerte
tjener er jeg ej
kast du dit hoved for mig
allerhøjste himmel, er der ej noget for mig

Imponeret så jeg
solen der stiger og sænker sig, som verdens hjerte
at kunne ånde i disen af et menneskeligt kranium
ikke i lyd, ikke i ord
men at synke ned, bare ned, så vidunderligt ned

Røde og lilla farvebånd, sæere tegn
langsomt drejer lyset for mig
som mislykkede fløjtetoner
hører jeg, bare en brik
modløs ser jeg
modløst følger jeg
Mit indre lys betalt med tårer
intet løber, intet går
øjnene lyver aldrig mere
bare en brik